

[Hagen Hagensen.]

høres, hvis en afgørelse i sagen også kan påregnes at få betydning for hans skatteansættelse.

Sagsomkostningsspørgsmålet er man jo ikke nået til vejs ende med. Vi vil foreløbig se på, hvad der kommer ud af arbejdet i det justitsministerielle udvalg, som er nedsat med henblik på tilkendelse af sagsomkostninger ved nævnbehandlinger. Det er jo ganske betragtelig store beløb, det kan komme til at dreje sig om, når der behandles sager for landsskatteretten, og jeg kunne derfor have ønsket, at man var nået lidt længere hen ad vejen og havde fået en bestemmelse af samme art, som vi kender den fra ekspropriationslovgivningen, men nu venter vi altså på, at der inden længe — det håber vi da — kommer nok frem om tingene til, at sagsomkostningsspørgsmålet kan finde en rimelig løsning.

Jeg er glad for, at ministeren har givet tilsagn om, når forslag til ændring af ligningsloven skal fremsættes på ny, da at ville overveje og — således har jeg forstået det — også fremkomme med forslag, der giver mulighed for en anden behandling af sagerne i skatterådene uden for København og på Frederiksberg. Jeg tror, en sådan ordning ville gøre meget til, at der blev færre sager for landsskatteretten, ligesom jeg tror, at mange skatteydere ville føle sig trygge ved en lokal afgørelse, hvor der også kunne finde en større umiddelbarhed sted mellem det afgørende organ og den, hvis sag skal afgøres. I det hele taget tror jeg, at en sådan ordning vil komme til at virke tilfredsstillende.

Med disse bemærkninger skal jeg sige, at det konservative folkeparti kan slutte sig til lovforslaget med de i betænkningen foreslåede ændringer, og at vi ved tredje behandling vil stemme for lovforslaget som helhed.

Axel Sørensen: Jeg skal på det radikale venstres vegne meget kort anbefale at stemme for ændringsforslagene og for lovforslaget ved tredje behandling.

Jeg vil ikke kommentere ændringsforslagene; det er allerede gjort af ærede ordførere her. Kun vil jeg sige, at jeg under lovforslagets første behandling udtalte mig imod den ændring i lovens § 10, hvorefter

der fremtidig skal gives landsskatteretten ret til at ændre en skønsmæssig forhøjelse, foretaget af ligningsmyndighederne eller skatterådet. Med min mangeårige erfaring som skatterådsformand har jeg den opfattelse, at de lokale ligningsmyndigheder og skatteråd har større forudsætning for at anlægge et sikkert skøn end embedsmænd fra de øverste skattemyndigheder. Når dette forhold nu bliver ændret, må man fra ligningsmyndigheder og skatteråd i henhold til loven om partsøffentlighed kunne forlange udskrift af sagens akter, når landsskatteretten ændrer en skønsmæssig ansættelse.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg takker udvalget for den gode og grundige behandling, man har givet lovforslaget, og for den enige tiltrædelse af de af mig stillede ændringsforslag.

Kun et enkelt punkt er der en mindretalsudtalelse fra venstres udvalgsmedlemmer om: man henstiller til finansministeren, at der snarest udarbejdes forslag til en reform af landsskatteretten efter de hovedlinjer, der er indeholdt i landsskatteretsudvalgets betænkning. Jeg forstår det på den måde, at de øvrige partier, som har deltaget i udvalgsarbejdet, altså i hvert fald er enige med regeringen i, at tidspunktet til den store reform ikke er inde. Jeg lagde vel mærke til hr. Hagen Hagensens bemærkninger om, at man måske senere kunne nå frem til en reform, ligesom jeg lagde mærke til hr. Fogeds bemærkning om, at venstre ikke gik blankt ind for forslaget i landsskatteretsudvalgets betænkning af 1963.

Jeg mener selv, at det er betænkeligt at gå så langt, som landsskatteretsudvalget har foreslået, hvilket jeg også gav udtryk for ved første behandling af dette lovforslag. Jeg finder, at den officialvirksomhed, der udøves af landsskatteretten, er meget vigtig, og at det er noget, der vil gå tabt, hvis man ændrer den helt til en domstol. Det tilsigter udvalgets forslag nu i øvrigt heller ikke. Det må jo bemærkes, at man dog i princippet opretholder den som et administrativt ankeorgan; det bliver altså ikke nogen egentlig domstol alligevel. Det er min opfattelse, at den almindelige skatteyder i det store og hele er bedst tjent med den nugældende ordning med de ændrin-